

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nic. Clenardi Epistolarvm Libri Dvo

Clénard, Nicolas

Antwerpen, 1566

Nicolavs Clenardvs D. Martino A Vorda, S. P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70781)

sacerdotiorum, quàm vnquam apud vos litibus perpe-
 tuis consequi potuerim. Ergo, inquis, fies pluralis: Ca-
 piam omnia circumlocutiue, & incomplexè, pro vno
 simplici, & opimo sacerdotio. Quem enim fructum ha-
 berem ex studio dialecticæ, nisi re ipsa tractarem Dia-
 lecticam? Ludis, inquires, imò serio tecum ago: nam
 cùm sint duæ partes Dialecticæ, altera quam *κρητικήν*
 vocant, hoc est, iudiciariam, quam in libris Priorum
 tradit Aristoteles: altera *τοπικήν*, id est, localis, quam do-
 ctissimè persequitur octo libris Topicorum: visum est
 mihi consultum, vt omissa Stoicorum parte, nempe syl-
 logismorum, hos enim illi exactè & spinosè tradebāt,
 eam potius portionem amplectar, quæ est de inuentio-
 ne, hoc est, libros Topicorum, qui docent inuenire ar-
 gumenta: & non ignoras sex vltimos libros nos Loua-
 nij vix legere. Sum igitur totus in ista Dialectica: faxit
 Deus, vt hîc feliciter inueniamus medium, nō in ponte
 asinorum, sed in thesauris Lusitanicis (sunt enim loci
 Dialectici, tanquam thesauri, in quibus latent argumē-
 ta) quo possimus isthic apud vos tandem bonos facere
 syllogismos. Putas me perpetuò ludere. & meritò: quid
 enim facerem aliud in tanta felicitate? orabis Deum vt
 hunc cursum mihi conseruet incolumem. Tu vicissim
 quomodo valeas, quid rerum geras, vbi viuas, fac me
 certior. Habes Louanij Rutgerum Professore Græ-
 cum: per illum curabuntur tuæ literæ. Aulæ nostræ sta-
 tiua sunt Eboræ: distat vltra Vlyssiponem itinere bidui.
 Ad finem mundi iam peruenimus, cùm vos pigri vix pa-
 triam exire audeatis. Vale, mi Martine, & me, vt facis,
 ama. Eboræ VIII. Calend. Maij. An. M. D. XXXIIII. 30

NICOLAUS CLENARDVS D. MAR-
 TINO A VORDA, S. P. D.

SEMEL atq; iterum scripsi ad meos, vt certior fierem
 de valetudine tua. Rogo si adhuc superes, videam
 literas tuas, & statum rerum tuarum. Ego per gratiam
 Dei

Dei sic valeo, ut nunquam in vita vixerim suavius. Princeps meus iam opera mea usus est triennium, ubi abierit quartus annus, spero adornabo reditum in patriam. Quæris quid agam? Non satis fuerat mihi linguarum, nisi etiam me inficerem sermone Afrorum horridissimo. Itaque multis diebus versatus sum in lingua Arabica, non raro interim titillatus desiderio petendæ Africæ: distat hinc LXXX. miliaribus totius Africæ emporium celeberrimum Fes: ubi multi sunt literati, tam in Hebræis, quam in Arabicis. Si spe diutius cogar manere in hoc exilio, credo dabitur occasio partem Africæ lustrandæ. Posteaquam enim incepti peregrinari, bene peregrinandum est, ut ubi rediero, liceat vos grandibus mendaciis attonitos reddere. Nouarum rerum nihil habeo quod scribam, nisi si scire libeat, quid mihi hic noui contigerit. Nunquam putabam me futurum dominum, iam tamen seruos possideo tres. Audi nomina, ut rideas magis, Michael Dento, Antonius Nigrinus, Sebastianus Carbo: hi sunt Aethiopes, quos sic instituo, ut mihi queant aliquando esse lectores, & scriptores: quod si Deus vitam prouiderit, cur non possim ex eis facere Theologos, ut non minus Esaiam gestiant legere, quam Aethiops baptizatus ab Apostolo Philippo? ubi habuero quartum, quid restabit, nisi ut literas eos doceam Chaldaicas, ut quatuor illis contigit in Babylonia? Alij purpurati simias in delitiis habent: ego dum studendo sum defatigatus, oblecto me istis simiis ratione præditis. Latine discunt velint nolint: aliud enim ex me non audiunt, iam utcumque pingunt, sic ut legere queas. Natu minimus constitit aliquanto pluris, quam triginta ducatis: si quis mihi reddat ducatos centum, non eum addiceré. Poteram ingenuos ministros mihi parare, verum ubi docti à me fuissent, me reliquissent: istis quod impendo, mihi impendo. Si senectute desipere incepero, vicarios faciam seruos sapientes, ut aliquid saltem sapientiæ retineam. Habes res meas, inuicem scribes de tuis.

Ora

Ora Deum vt vobis amicis intra paucos dies aut men-
 ses restituar. Si literas tuas merebor, eas mittes ad M.
 Rutgerum Rescium professorem Græcum Louanij.
 Suspicio nos hoc vere profecturos Braccaram: nam
 Princeps meus, Regis frater, Archiepiscopus est Brac-
 carësis, nuper initiatus sacerdotio, & omnino inuisen-
 da sunt oues. Arbitror eadem opera nos salutaturos di-
 uum Iacobum Compostellæ: non enim inde longè di-
 stat. Si adesses, videres Theologum valde expeditum,
 scilicet vt pueri sunt, qui in supplicatione Louanienfi
 alligantur equis ne decendant. Vale, charissime Marti-
 ne, & exulem precibus tuis adiuua. Eboræ x. Ianuarij,
 Anno M. D. XXXVII.

NICOLAUS CLENARDVS RVT-
 GERO SVO, S. P. D.

HODIE Pascha est, mi Resci, & rebus diuinis ani-
 mus occupandus fuit: dulce mihi tamen est, vel sic
 leuiter tecum fabulari: quæroque quid dicam, quod li-
 teris tuis mihi ad plenum respondisse videar. Quid er-
 go? in mentem venit, vt sus Mineruam doceam. Qua
 quæso in re? In filio tuo Ioanne. Est hic nobis in ædi-
 bus D. Archidiaconi hospitis mei, puer bene ingenia-
 tus, natus patre Gallo, amicissimo Archidiaconi. Cum
 primùm indolem fuisset contemplatus: Cur, inquam,
 Dionysius non discit Latine? Voluit pater (is mercator
 est Vlyssipone) vt vernaculam linguam probè queat
 scribere. Diffuasi facilè: sed quomodo formabitur in La-
 tinis, quando hic ludimagister non admodum Latine
 loquitur? Recipio, inquam, ad me: tantùm adsit perpe-
 tuò nobis comedentibus, & affuescat. Sic discet Lati-
 nè? quid ni? vos nõne Lusitanicè iam nostis, nec præ-
 terea præter consuetudinem, vllum habuistis præce-
 ptorem? Etiam: verùm alia res est Latina. imò profus
 eadè: & sic olim Romana iuuentus instituebatur. Quid
 multa? iubeo vt quotidie ad meum veniat cubiculum,
 &